

[Industriministeren]

sikringsområdet er at udvikle forsikringsmarkedet ved at gøre det lettere dels for forsikrings-selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted inden for EF, at udøve forsikringstjenesteydelsesvirksomhed i medlemslandene, dels for EF-borgere at tegne forsikringer i forsikrings-selskaber, der er etableret i andre medlemslande. Lovforslaget giver mulighed for, at tredjelande ligestilles, hvis dette i fremtiden viser sig ønskeligt.

Adgangen til medlemsstaternes forsikringsmarked reguleres i direktivet ved en sondring mellem store risici og masserisici. Baggrunden for denne sondring er, at EF-Domstolen i en sag mod Vesttyskland har udtalt, at det må antages, at hensynet til beskyttelsen af forsikringstagerne og de forsikrede ikke foreligger i lige stort omfang inden for hele forsikringssektoren, og at der endog kan være tilfælde, hvor den forsikrede risiko er af en sådan art og forsikringstageren har en sådan stilling, at der intet behov er for at beskytte ham gennem anvendelsen af de uførelselige regler i risikolandets ret. Sondringen søger således at sikre, at reglerne om næringslivets store risici ikke bliver for strenge, og at der bliver beskyttelse nok for forsikringstagere ved masserisici, dvs. forbrugere og små handlende.

Det betyder, at reglerne om adgang til erhvervet væsentligst fastlægges af hjemlandet. Lovforslaget giver derfor også hjemmel til, at Finanstilsynet tilser danske forsikrings-selskabers virksomhed i udlandet.

Muligheden for at udøve forsikringstjenesteydelsesvirksomhed vil især gøre sig gældende for, hvad direktivet benævner store risici. Som store risici betragtes alle transportrisici samt kredit- og kautionrisici, hvor den forsikrede driver industri eller handel eller udfører et liberalt erhverv. Risici i forsikringsklasserne brand, naturkræfter, andre skader på ejendom, almindelig ansvarsforsikring og diverse økonomiske tab betragtes som store risici, såfremt den forsikrede opfylder mindst to af følgende tre krav:

1. Mere end 250 ansatte.
2. Omsætning på 12,8 mio. ECU.
3. Regnskabsbalance på mindst 6,2 mio. ECU.

Som en overgangsordning fra juli 1990 til januar 1993 gælder der dog de dobbelte grænser, altså 500 ansatte osv.

Med udgangspunkt i sondringen store risici og masserisici fastlægger direktivet de procedurer, som en virksomhed, der vil påbegynde tjenesteydelsesaktivitet, skal følge. Virksomheden skal give tilsynsmyndigheden i såvel etablerings- som risikolandet meddelelse herom samt oplyse, hvilke forsikrings-selskaber den agter at dække. For tjenesteydelsesvirksomhed bliver der herefter forskellige regler for henholdsvis store risici og masserisici.

For store risici gælder, at virksomheder i risikolandet skal fremlægge to certifikater udstedt af hjemlandsmyndigheden: et for solvensen og et, der viser, at virksomheden er godkendt for de relevante forsikringsklasser. Virksomheden kan påbegynde tjenesteydelsesvirksomheden fra det tidspunkt, hvor myndighederne i tjenesteydelseslandet er i besiddelse af de nævnte dokumenter.

For masserisici hjemler direktivet en ret, men ikke en pligt for medlemsstaterne til at lade tjenesteydelsesvirksomhed være betinget af en administrativ tilladelse. Medlemslandene kan således ud over solvenscertifikat og certifikat vedrørende forsikringsklasser kræve, at virksomheden fremlægger en driftsplan. Risikolandets myndigheder har herefter en frist på et halvt år til at indrømme eller nægte tilladelse. Myndigheden kan kun nægte tilladelse, hvis driftsplanen ikke er i overensstemmelse med statens love og administrative bestemmelser.

I lovforslaget er forsikringstjenesteydelsesvirksomhed til Danmark for masserisici gjort betinget af tilladelse fra Finanstilsynet, jf. lovforslagets § 7. Dette finder vi påkrævet for at beskytte forsikringstagerne. Om der ad åre, når også reglerne om årsregnskab og tekniske reserver er harmoniserede, bør indtages en mindre streng holdning, må man til den tid tage stilling til.

Med vedtagelsen af 1. skadesforsikringsdirektiv gennemførtes en harmoniseret beregning af solvensmarginen. Et medlemsland, hvori hovedkontoret er beliggende, skal således føre tilsyn med selskabets samlede solvens også for filialer og agenturer i andre medlemslande.

Da det derimod ikke har været muligt at nå til enighed om en harmonisering af de tekniske reserver, bestemmer 2. direktiv, at for så vidt angår store risici fastsættes størrelsen af de tekniske reserver og reglerne for deres dækning af ækvivalente og kongruente aktiver og aktiver-